

Přestože institut nutné obrany není v našem právním řádu žádnou novinkou, troufám si tvrdit, že v povědomí velké části občanů je jeho použití dosud zdrojem velkých pochybností. Dle mého názoru se na tomto stavu výrazně podílí nízká informovanost veřejnosti, podpořena samozřejmě i chybami při aplikaci příslušných zákonných ustanovení orgány činnými v trestním řízení, případně medializací soudních případů s touto problematikou, v nichž se rozhodnutí soudu může jevit veřejnosti neznalé detailů případů přinejmenším šokující v tom smyslu, že ten, kdo se bránil, byl shledán vinným a odsouzen.

V diplomové práci se snažím vyložit obecně podstatu institutu nutné obrany, vymezit výstižně podmínky a meze jednání v nutné obraně, zevrubně se snažím vysvětlit rovněž pojem excesu, tj. překročení mezí nutné obrany a právní důsledky tohoto překročení ve smyslu české právní úpravy, tedy ve smyslu zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, v platném znění. Pozornost věnuji také problematice tzv. putativní (domnělé) obrany a jejím právním důsledkům. Na vybraných místech mé práce uvádím srovnání s německou právní úpravou institutu nutné obrany, a to v oblastech, ve kterých se od české právní úpravy odlišuje.